

samfundet, der sikrer reelle valgmuligheder i forbindelse med offentlige og private velfærdsydelser ud fra princippet om, at pengene skal følge patienten, den ældre eller barnet.

Der skal f.eks. indføres frit valg mellem offentlige sygehuse og private hospitaler. Det betyder, at der fortsat vil være gratis, fri og lige adgang til behandling på offentlige sygehuse, samtidig med at valg af privat behandling ikke kun er forbeholdt de velhavende.

Men for regeringen er kampen mod private hospitaler imidlertid vigtigere end kampen mod ventelisterne. For det er da et paradoks, at regeringen udelukkende vil sikre det frie valg for den, der har tegnebogen i orden, mens den, der ikke har ret mange penge, er afskåret fra det frie valg.

Men vi kan så til gengæld glæde os over, at finansministeren i sin nylig offentliggjorte rapport, »Borgerne og den offentlige service«, påviser, at hele 80 pct. af borgerne er tilhængere af at inddrage private sygehuse i kampen for at nedbringe ventelisterne.

På samme måde er der stor tilslutning til at inddrage private firmaer i driften af hjemmehjælp, vuggestuer, børnehaver osv., osv.

Regeringens indædte kamp mod private hospitaler og regeringens blokering for Venstres forslag om frit valg mellem offentlige og private serviceydelser virker da også fuldstændig absurd.

Forhåbentlig tager regeringen ved lære af resultaterne af finansministerens undersøgelser, der klart viser, at regeringens politik går stik imod befolkningens ønsker.

Vi mener, det er bydende nødvendigt, at borgernes frie valg sikres. Ved at lade borgerne stemme med fødderne højnes kvaliteten af den offentlige service, men også gennem udlicitering af serviceopgaverne kan vi sikre, at borgerne får den rette kvalitet.

Vi er tilhængere af, at omfanget og kvaliteten af serviceydelserne fastlægges politisk, men at det ikke nødvendigvis betyder, at produktionen skal foregå i offentligt regi.

Frit valg mellem alle sygehuse, herunder private sygehuse, giver konkurrence. Vi har eksempler på, at de amter, der allerede i dag benytter de private hospitaler, bliver påvirket af konkurrencen og lægger arbejdsgangene på de offentlige sygehuse om til gavn for patienterne. Det ville vi få meget mere af, hvis den enkelte borger selv fik lov til at vælge. Det samme ville gælde på alle andre områder, hvor borgernes

frie valg ville danne basis for en sund konkurrence, der medførte bedre service til gavn for borgerne.

Venstres vej er således en anden end regeringens. Lad mig slutte med at opsummere dette i seks konkrete punkter, der gør en forskel:

For det første vil vi indføre frit sygehusvalg. Ventelisterne skal væk, og patienterne skal gå forud for systemet.

For det andet vil vi skabe øget tryghed gennem en styrket retspolitik.

For det tredje vil vi gennemføre reformer af velfærdssystemet – reformer, der skal sikre bedre velfærd, øget valgfrihed og social tryghed.

For det fjerde vil vi garantere, at det altid skal kunne betale sig at spare op, ligesom det altid skal kunne betale sig at arbejde.

For det femte vil vi skabe frihed og plads til det private initiativ og hjælpsomhed.

For det sjette vil vi skabe orden i den danske økonomi.

Vi ser frem til de kommende politiske drøftelser om øget valgfrihed for borgerne, finansloven, erhvervslivets vilkår, reform af dagpenge systemet og andre overførsler. Venstre har viljen til at opnå resultater. Efteråret vil vise, om denne vilje også er til stede hos regeringen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg har nu følgende på listen: Hr. Jacob Buksti, hr. Jan Petersen, Hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Willy Søvnald, hr. Klaus Hækkerup, hr. Jens Peter Vernersen, hr. Ole Sohn, hr. Holger K. Nielsen, hr. Jørn Petersen og hr. Jann Sjørnsen.

Først hr. Jacob Buksti og derefter hr. Jan Petersen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg bliver altid så beklemmt, når jeg hører Venstre og andre tale om regeringens løftebrud og sådan noget. Jeg synes egentlig, det var sjovere, hvis vi gav os til at tale om Venstres løftebrud.

Hvad står Venstre egentlig for? Hvad var det, Venstre gik til valg på, og hvad er det, Venstre står for nu? Det er altså svært at finde ud af.

Jeg kan forstå, at Venstre nu vil være den lille mands parti, og derfor må vi ud med luppen og se: Hvor er den lille mand i Venstres politik? Hvor er den lille mand henne, når fru Ulla Tørnæs står og siger her, at det, det drejer sig om, er, at der skal styr på de offentlige udgifter, og